

[Niels Andersen.]

i verden, har givet grund til nogen ængstelse i dette forår. Vi havde håbet på, at det topmøde, der var arrangeret, i nogen grad skulle løse problemerne. Vore håb her blev til skuffelse. De chancer, der var for menneskeheden, for verdensfreden, er blevet udskudt foreløbig, men jeg synes nok, det er værd at understrege i denne forbindelse, at der fortsat er mulighed for forhandling, at der kun er tale om en udskydelse, at man ikke skal tale om noget sammenbrud. Jeg synes også, det er vigtigt, vi fra vor side understreger, at vi stadig må arbejde for en standsning af kernevåbeneksperimenterne og arbejde for, at der opnås enighed om en afrustning efter visse retningslinjer, ligesom vi naturligvis fra dansk side stadig væk må fremhæve betydningen af, at de demokratiske frihedsrettigheder opretholdes i Vestberlin. De erklæringer, der er kommet til orde både fra vest og fra øst, giver jo klart til kende, at det er åbne spørgsmål, at det er noget, man fortsat vil kunne drøfte, at selve topkonferencen kun er udskudt.

Jeg håber, det må blive muligt at komme frem til en løsning på disse mange områder, men jeg er enig med den højtærede udenrigsminister i, at den almindelige form for topkonferencer måske nok skal ændres noget, at man skal forberede sådanne forhandlinger på en mere stilfærdig vis ved at anvende de almindelige diplomatiske kanaler. Jeg ville anse det for at være et fremskridt, om man kunne forberede sådanne store konferencer på den måde.

Det er givet, at det videre forløb for at skabe fred ude omkring i verden har en meget nøje sammenhæng også med de økonomiske spørgsmål, og her er vi straks inde på de handelspolitiske problemer. Jeg ønsker at understrege, at det, der nu er sket med hensyn til topmødets sammenbrud, måske kan bevirke, at man på det handelspolitiske område for de europæiske landes vedkommende rykker tættere sammen, at man forstår, at der virkelig er noget at gøre her, at det har sin absolut store betydning, at de europæiske lande finder hinanden i en fælles optræden med hensyn til den handelspolitik, der skal føres i Europa i fremtiden.

Danmark er nu i den situation, at vi er

indtrådt i frihandelsområdet. Konventionen er trådt i kraft, og de første konsekvenser viser sig den 1. juli ved toldnedsættelser. Men samtidig står vi over for problemet om, hvordan de seks lande vil fremskynde Romtraktatens realisation. Vi står over for det problem, at Hallsteinplanen i den ændrede form nu er vedtaget, og at det vil få betydning, naturligvis, også for den handelspolitik, de syv vil føre. Jeg synes, det må være vigtigt for Danmarks vedkommende at slå fast, at vi i denne situation ønsker at tilkendegive over for alle andre lande, lande, som ikke er medlemmer af disse handelsorganisationer i Europa, at vi ønsker at nedsætte tolden også over for disse lande, at vi ønsker at række en hånd frem til at skabe, så vidt det er muligt, de laveste handelsskranke, det nu engang kan lade sig gøre. De virkninger, der kommer af Hallsteinplanens realisation, vil jo kunne betyde, at der skabes en større forskel mellem de lande, som er tilsluttet frihandelsområdet, og de lande, som er tilsluttet de seks' område. Selv om det, der er skitseret, kun betyder, at man rykker realisationen frem med 12 måneder, vil det dog alligevel trods alt betyde, at der sker en diskriminering.

Jeg må håbe, at de forhandlinger, der skal føres mellem de seks og de syv og USA og Canada, og som indledes den 9. juni, må føre til, at man finder hinanden, så at der virkelig kan finde en harmonisering sted, en harmonisering med hensyn til nedbrydelsen af disse handelsskranke. Jeg ved godt, at man ikke skal omfatte disse forhåbninger med alt for stor optimisme. Jeg ved også godt, at der ligger et stort arbejde foran os for at komme frem til at realisere disse tanker, men jeg mener, at der er en mulighed for, at der stadig kan forhandles mellem de seks og de syv; og at USA og Canada er kommet med i disse forhandlinger, kan på ingen måde skade.

Jeg håber også, det må lykkes Finland at træffe en afgørelse, som er ensbetydende med, at dette land bliver associeret de syv, således at dette vigtige problem for Finland finder sin løsning.

Jeg hilser også med tilfredshed de bestræbelser, der bliver gjort ved omdannelsen af OEEC til OECD, og ønsker den højtærede udenrigsminister til lykke med det